

Τα φυντανάκια της δημοκρατίας

«Ο πολιτικοποιημένος μαθητής ή φοιτητής» υπήρξε ένα από τα αγαπημένα ρεφρέν του προοδευτικού λυρισμού στα χρόνια της μεταπολίτευσης. «Η δημοκρατία χρειάζεται ενεργούς πολίτες, κι ας είναι και τούβλα».

Γράφει ο Τάκης Θεοδωρόπουλος

Και τα τούβλα οικοδόμησαν μια κοινωνία χαμηλού μορφωτικού επιπέδου που καταναλώνει περισσότερη πολιτική από όση μπορεί να επεξεργαστεί με τις γνώσεις της ή με τη σκέψη της. Αδιαφορεί δε για το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο των πολιτικών της, διότι δεν έχει τα μέσα για να το κρίνει, κυρίως όμως διότι ταυτίζεται μαζί του. Είναι σαν τους αναγνώστες των ευπώλητων τούβλων.

Μόλις μυριστούν ότι η συγγραφέας, ή ο συγγραφέας, διαθέτει ένα γραμμάριο σκέψης εγκαταλείπουν την ανάγνωση. Η κατάληψη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης από τις φοιτητικές οργανώσεις ευθύνεται για την ποιότητα του πολιτικού μας προσωπικού. Εκεί έμαθαν την τέχνη τους όλα αυτά τα φυντάνια της δημοκρατίας μας και δεν μπορούν να συντάξουν μία πρόταση με σωστές πτώσεις ει δυνατόν.

Ας ξεκινήσουμε από το απλούστερο. Από τη στιγμή που τα δεκαεπτάχρονα έχουν δικαίωμα ψήφου, ποίος ο λόγος ύπαρξης κομματικών νεολαιών, φοιτητικών παρατάξεων και εκλογών; Μην ξεχνάμε, εξάλλου, ότι οι λεγόμενες φοιτητικές εκλογές για μερικές δεκαετίες λειτούργησαν ως μαγειρείο αντιδημοκρατικής παιδείας.

Η κάθε παράταξη έβγαζε το δικό της αποτέλεσμα που αναγνώριζε ως το μόνο γνήσιο. Τα φυντανάκια της δημοκρατίας μας μάθαιναν από νωρίς ότι μπορούν να χρησιμοποιούν τους αριθμούς όπως γουστάρουν. Ο κ. Τσίπρας τους δικαίωσε.

Φέτος, η νίκη της παράταξης που πρόσκειται στη Ν.Δ. υπήρξε συντριπτική, όπως και η ήττα αυτής που πρόσκειται στον ΣΥΡΙΖΑ. Προϊδεασμός για την επικείμενη πανωλεθρία που έχει ακόμη μεγαλύτερη αξία, αφού προέρχεται από έναν χώρο τον οποίον η Αριστερά μονοπώλησε για

δεκαετίες. Θα είχε και πραγματική αξία αν η νίκη αυτή οδηγούσε και στην απολύμανση των ιδρυμάτων από τα ακάρεα και τα τρωκτικά του αριστερού τραμπουκισμού. Αμφιβάλλω όμως.

Η εκπαίδευση είναι ένας χώρος αναπαραγωγής της γνώσης με στόχο την παραγωγή σκέψης. Ως εκ τούτου, είναι ένας χώρος που πρέπει να προστατεύεται από τον όχλο του επικαιρικού.

Μαθαίνεις να συγκεντρώνεσαι και να πειθαρχείς. Και υποτίθεται ότι αποκτάς την εξάρτυση που θα σου επιτρέψει όταν γίνεις «ακαδημαϊκός πολίτης» να κρίνεις το επικαιρικό. Η πολιτική ανήκει στο επικαιρικό. Δεν έχει θέση στην εκπαίδευση.

Να μια ωραία συντηρητική θέση που όμως θα επιφέρει μια πραγματική επανάσταση στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Κατάργηση των φοιτητικών οργανώσεων, των φοιτητικών εκλογών, με απώτερο στόχο την απελευθέρωση της εκπαίδευσης από τον όχλο της πολιτικοποίησης. Ποια κυβέρνηση θα το τολμήσει; Ιδωμεν.

18.05.2018

Πηγή: [Η Καθημερινή](#)